

Jeg begynner førstige sordes en gjennomgåelse av enigsmåttregjeringens forsøk til program for gjennomføringen av Norges arbeidslag, etter mye og, og påpekte diets misverkelse i likhet med klasseplanlæringens program.

Men Det mest interessante avsnittet i den 18-sidige forslag fra regjeringen i London er avsnittet om "Næringerenes organisasjon". Parolen for dette avsnittet er : "De frie organisasjoner i felles arbeid for å dekke folketets behov. Målet må være: Ingen klasse, men et folk."

Nei, tenk det ! Ingen klasser mer. Det er en ny tone no fra den demokratiske og borgerlige leiren fra før 1940. Ingen vil vel bestride at Arbeiderpartiet hovedet klassekampens prinsipper og jeg skal ikke husken svært godt hvilket ikke Høires daværende hovedorgan, ~~Næringsdepartementet~~, i en ledartittel før krigen fastslo nødvendigheten av klasseskillett og klassekampen i et samfunn.

Så ber jeg om at man fester oppmerksomheten ved følgende punkt 1 i planene for "Næringerenes organisasjon".

Ordrett heter det: "På grunnlag av de eksisterende foretagender og næringsorganisasjoner under statens kontroll, organiseres alle økonomisk virksomhet i landsomfattende sammenslutninger etter næringer. Det opprettes et råd for hver sammenslutning som trekker opp rammen og retningslinjer for næringens samlede virksomhet. Rådet har den høyeste myndighet i alle tivilspørsmål innen næringen av faglig art og representerer næringen utad". Det framgår videre at denne organisasjon også skal gjennomføres for de enkelte næringers vedkommende, således skal industri, byggevirksomhet, transport og handel fødes av et eget råd.

Likledes landbrukets organer, fiskerimølingen, omsetningsorganene, bankene og forsikringselskapene. Så heter det i punkt 2.: "Innenfor denne ramme er det plass for foretagender av alle størrelser og av varierende oppbygging og sammensetning. Det står enhver som har midler til det fritt å starte ny virksomhet innenfor næringen. Når en slik virksomhet er kommet i gang, hører den automatisk inn under næringens fellesorganisasjon."

Det vil føre for langt å gå i detaljer med hensyn til den grundige gjennomgåelse som forslaget gir næringenes organisasjon. Jeg skal bare fortsatt nevne hovedpunktene.

I punkt 6 står det f.eks. følgende : "Sammenslutning for de enkelte nærlinger blir underordnet et statens råd for

"Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014.
næringslivet som blir valgt av Stortinget etter nærmere
festsatte regler."

I punkt 8 heter det: "Innenfor rammen av næringenes
organisasjon gis det en bred plass for personlige full-
makter og individuelt ansvar. Alle som arbeider i viktige
stillinger får vidtgående myndighet til å handle mot at
de står til ansvar for å avlegge regnskap for sine
handlinger overfor vedkommende demokratiske instans ved
funksjonstidens slutt eller med nærmere bestemte mellom-
rum!"

Til dem som skulle ha begynt å lytte i dette øyeblikk
vil jeg innskyte den bemerkning at det jeg her refererer
ikke er utsnitt av et nasjonal-sosialistisk program, men
framleis er sitater fra den plan som regjeringskretser
i London har framkommet med for gjenreisingen av Norges
arbeidsliv etter krigen.

Det er ikke til å undgå atter en gang å henvise til
Nasjonal Samlings program der det i punkt 2 heter:
"Nasjonenes kultur- og næringsliv organiseres i selvstyrte,
legaliserte yrkeslag som danner bindeleddet mellom
den enkelte og staten under statens kontroll. Et riks-
ting av yrkeslagene organiseres og gir sin innflytelse
på statens styre." Som bekjent er det allerede opp-
rettet et Kulturtting hvis organisasjonsplan nettopp i år
er fremlagt til godkjennelse. Videre vil det være de
nordmenn som befinner seg i Norge kjent at det er orga-
nisert et Norges Næringsssamband som omfatter sa�tige
næringsorganisasjoner og -grupper her i landet.

Den eneste forskjell på Nasjonal Samlings program og
exil-regjerings forslag er at vi har gitt sammenslut-
ningene navn og kaller dem Kulturtting og, for næringslive
vedkommende - Næringsting. Som det vil framgå av Kultur-
tingets organisasjon ledes kultursammenslutningene etter
vårt program også av et råd, noe som også vil ~~støtte~~ til-
felle for næringssammenslutningenes vedkommende. Likesom
forslaget fra London går også vårt program - hvis opp-
rinnelse ligger 11 år forut for Londonforslagets - ut
på at disse sammenslutninger skal ha et videst mulig
Jaglig selvstyre under statens kontroll.

Nasjonal-sosialismen hevder også som bekjent fører- og
ansvarsprinsippet, noe som også regjeringen i London er
kommet fram til. De benytter riktig nok flere ord på

å få det sagt, men resultatet er i allfall det samme. Nygaardsvolds forslagstillskuddet klarlegger til all overflod ytterligere forholdet mellom de organiserte sammenslutninger og deres råd og det politiske forum - Stortinget, idet de forutsetter at førstegangsbehandlingen av alle saker av faglig art skjer i de organiserte sammenslutninger og deres råd, og som det ordrett heter: "Stortinget vil framleis få avgjørelsen, men det vil få sakene forelagt i en bedre overveiet form." Når det gjelder organisasjon og kontroll av næringslivet innrømmer exil-regjeringen åpent at de ikke har noe nytt å by på, men de sier følgende : "Vi vet at det i Norge som i andre nazistyrte land vil være skapt et nazistisk sentralapparat for organisasjon og kontroll av næringslivet. Det vil på den annen side være vokset fram et bevisst og uforbeholdent krav om at denne ledelse og kontroll skal fjernes og at ledelsen skal bringes tilbake til det norske folk." Det er altså bare spørsmål om et personskifte.

I forslagets avsnitt om de enkelte næringer drøftes man bl.a. utbyggingen av vårt transportvesen. Her heter det i en setning: "Vårt flyvesen, våre havner og vår telefon og vår telegraf må bygges ut slik at Norge kan fylle oppgaven som et gjennomgangsland mellom Amerika, Stor-Britannia og Russland." I Nasjonal Samlings program punkt 10 heter det: "Tidmessig utbygging av samferdselsmidlene til lands, til sjøs og i luften." Vi er altså forsiktig også der enig selv om vi i vårt program ikke tilsikter denne utbyggingen for at Norge skal være bro mellom vestmaktene og Russland. Vi har nemlig erfaring fra andre land for at et lite land i et slikt tilfelle ikke blir benyttet som bro, men som brohode og da for den annen av de nevnte makten, nemlig Russland. Videre heter det i forslaget:

"En utbygging av våre havner og lager, bl.a. med hensikt på å øke transitten, vil kunne øke skipsfarten på vår egen kyst. Utbyggingen av vår skipsindustri må for alvår gjennoføres. Anerkjennelsen av sjøfolkene innsats både før og i den nuværende kampen for landets befrielse, må komme klart til uttrykk. Samfunnets moralske forpliktelser til å skaffe sjøfolkene gode og sikre levevilkår kan bare innfries gjennom den foran nevnte organisering av næringen. Sjøfolkene og deres familiær må sikres en levestandard som er minst like høy som den kvalifiserte arbeidskraften i landet har.

"Sjøfolkene må gis full representasjon i ledelsen av sin næring." De som hadde anledning til å se utstillingen "Norge på havet" som ble holdt i Oslo i vår, vil ikke ha undgått å legge merke til at nettopp disse krav ble reist ved denne utstillingen, og de som har fulgt med i Nasjonal Samlings retningslinjer - ikke de siste år, men i 11 år - vil ha bemerket seg at disse krav som regjeringen i London no 10 år senere har funnet å ville framsette, er helt i overensstemmelse med Nasjonal Samlings program. Foreløpig er det altså ikke uoverensstemmelse å konstatere mellom de synsmåter Nasjonal Samling har forfektet siden 1933 og de synsmåter som regjeringen i London har gitt til uttrykk i sommer.

Forslaget behandler ~~UTENRIKSHANDELN~~ og ~~OMSETNINGEN~~. Når det gjelder omsetningsorganene så har ikke Nygaardsvold & Co. noen annen utveg enn å ty til de erfaringer som man har gjort her heime i Norge under krigen. Det heter ordrett i forslaget: "Opplysningsvirke heimefra tvder på at en i den første tiden kan bruke de organér som har vært opprettet for disse formål allerede før invasjonen. Når de nazistiske toppfigurene og deres lakeier er fjernet og erstattet med nordmenn, skulde det være mulig å bruke forsyningsnemndene som de sentrale i distriktene." Det heter videre: "En full organisering av nærlinger, av statens plankontor og statens råd for næringslivet i samarbeid med de enkelte næringssammenslutninger fastsetter pris på hver næring." Hittil har Londonregjeringens lakeier i Norge gjennomført en slik prisfastsettelse når det gjelder omsetningen på svartebørsen idet den 2 eller 3 ganger utkomne illegale "Norsk pristidende" har festskatt priser for de varer som er gjenstand for svarthandelomsetning. Nasjonal Samling har imidlertid til hensikt å gå enno videre og rett og slett innføre en priskontroll og en rasjonell prispolitikk for det ordinære ~~omsetningsmarkeds~~ vedkommende.

Det er å anta at exil-regjeringen også har tøkt seg dette, men deper i tilfelle etter en gang for sent ute. ~~Etterhvert~~ Tilslutt kommer et interessant kapittel som heter "Staten og det nye demokratiske demokrati". ~~Om~~ begrepet demokrati alle-

Det lenge har vært et uenlig tåket og uforståelig begrep for de aller fleste, så blir neppe situasjonen bedre om man ~~inntar~~ ^{inntar} om begrepet demokratisk demokrati. Det skulle vel da være et folkestyrt folkestyre i motsetning til et diktatorisk diktatur. Oppsiktsvekkende er det invertfall at folkestyret under exil-regjeringens demokratiske demokrati later til å ville bli ytterligere innskrenket, i allfall målt med demokratisk mål.

Det står nemlig når det gjelder regjeringen følgende:

"Vi mener at det i det hele vil bli påkrevet å innskrenke Stortingets beskjeftigelse i detaljer til fordel for dets behandling ~~av~~ hovedlinjene i landets politikk." Dette skulle i parentes bemerket være gjennomført i og med opprettelsen av faglige sammenslutninger med vidstrakt selvstyre. Men videre heter det: "Samtidig bør regjeringens handlefrihet og ansvar økes". Det er uundgåelig her å henvise til Nasjonal Samlings program punkt 1 som hevder "en handlekraftig nasjonal riksregjering." Videre heter det i forslaget fra London: "Endelig vil spørsmålet om omfattende rasjonalisering av den ~~omfattende~~ ^{offentlige administrasjon} rasjon melde seg."

I Nasjonal Samlings program punkt 3 står det:

"Statsforvaltningen rasjonaliseres med sterk økning av fagkyndiges innflytelse, av den enkelte embets- og tjernestemanns personlige ansvar og myndighet."

Og det heter framleis i forslaget: "Det må stilles strengere krav til alminnelig duelighet og det bør foretas en utjevning mellom lønnsforholdet i den offentlige og private virksomhet." Hva dette siste angår vil ~~eventuelle~~ departementsfunksjonærer - som i løpet av krigen er gått i landflyktighet, når de ~~even~~ igjen overtar sine embeter etter krigen - til sin forbauselse konstatere at en slik utjevning mellom lønnsforholdet i offentlig og privat virksomhet allerede er foretatt.

Det kunde i det hele tatt være ønskelig om hele det norske folk kunde bli gitt adgang til å lese denne 18 sidige innstilling fra regjeringskretser i London, men det er vel et spørsmål om papirsituasjonen til-later det. Forøvrig er det unødvendig forsiktig som Nasjonal Samlings program allerede for lengst er spredt til samtlige husstander her i landet. For noen vesentlig forskjell på dette 11 års gamle program og exil-regjeringens ~~nyskapende~~ nyskapende plan, er det ikke.

Det står i siste avsnitt av forslaget følgende setning:
"Vi tror på den norske individualisme og frihetsvilje og den norske selvrådighet og eventyrtrang."

Den norske selvrådighet, ja : De fleste her i landet er vel enig i Nasjonal Samlings program. Det er i all-fall ikke lykkes meg å treffe et menneske, bortsett fra forblinnede kommunister, som har hatt noe vesentlig å utsette på Nasjonal Samlings program. Men det er dette med selvrådigheten. Det er dette at man selv gjerne vil ha vært med på å bestemme programmet, og en har så vanskelig for å finne seg i at andre er gått i gang med gjennomførelsen av et program som den store masse av folket ^{er} ~~er~~ enig i uten at man spør denne massen til råds.

Derfor har vel regjeringen i London også i ren selvrådighet villet lansere denne planen sin selv om de har vært fullt på det rene med at den i ett og alt stemmer overens med Nasjonal Samlings program. Men det vil oppriktig talt være sørgefullig om den i og for seg gode plan og tanke skulde bli ødelagt ved en eventuell "befrielse". For det er vel ingen som innbiller seg at et slikt program er gjennomførlig i et Norge oppfyllt av politiske partier. For forslaget forutsetter nemlig at den gamle demokratiske form med partier skal bibeholdes. Jeg skulde tro at det norske folk har erfaringer nok med hensyn til det politisk e Stortings evne til å gjennomføre saker av landsgagnlig betydning. Dessuten viser erfaringen fra andre "befridde" land oss hvilke ~~mulige~~ muligheter det skapes i slike områder for gjenreisningsarbeidet.

Det politiske kaos som erfaringmessig oppstår i "befridde land - takket være at de respektive heimefronter, ~~partiene~~, ~~ut i full blomst ved~~ ~~med~~ avslører ikke en harmonisk enhet, men uendelighet av politiske divergenser gir ingen mulighet for positivt byggende arbeid, men skaper bare grobunn for den framtrengende bolsjevisme.

Skulde det hende at den norske exil-regjering etter sette bena på norsk jord for å opppta konkurransen med et norsk militærdiktatur, et kommunistisk frihetsråd, en overklasseregjering, samt kameratene Furubothn og Martin Tranmæl, vil den ~~program~~ som exil-regjeringen ~~anser~~ ^{for} det eneste mulige for å gjenreise Norges arbeidsliv, bli trampet ned i politisk sole og i borgerkrigens blod.

-7-

Vi kan vel med trygghet fastslå at programmet for Norges gjenreising, det er for år tilbake skapt av nordmenn i Norge og dets gjennomføring er idag i full gang av samme nordmenn som fortsatt befinner seg på norsk område. På ett punkt i exil-regjeringens plan er vi riktignok i konklusjonen, men antakelig uenig i premissene. Det heter nemlig tilslutt i forslaget: "Heimefrontens enestående innsats og den norske fronten ute har under krigen gitt Norges navn ny klang."

Her tenker exil-regjeringen antakelig på sin heimefrorden som skyter folk ned i bakhold, sprenger norske befordrifter i luften, gjør sitt beste for å avskjære transportmulighetene her i landet og dermed forverrer forsyningssituasjonen og på alle områder forbereder den kommende bolsjevismen; og de tenker på den ~~heime~~fronten ~~ute~~ som omfatter et rømt statsoverhode og rømte styremenn, noe som ikke har hendt før i Norges tusenårige historie. Så forsåvidt kan det være riktig at Norges navn har fått en ny klang. Men vi som valgte å bli på heimlandets side, vi tenker på den ~~ute~~ heimefronten som i krigens vanskeligheter har sørget for at det norske folk har fått leve og under forhold bedre enn kanskje noe annet folk i Europa som er rammet av krigen, og som dessuten har fått anledning til dels å gjennomføre, dels å forberede gjennomføringen av et positivt byggende program som selv exil-regjeringen sjønnom sitt forslag ikke har funnet noe å innvende mot. Og vi tenker på den norske fronten ute hvor unge nordmenn tatt kampen opp mot den fare som truer hele Europas sivilisasjon og bestden og som har sitt sitt liv i den kampen for å sikre det norske folkes fortatte liv og eksistansen. Millet er kanskje det samme: et fritt og selvstendig Norge, og en formue som dette Norge skal bygges opp under og ikke vel ensført, i allfall blant nasjonale minoriteter, men ikke etter dette være i tvil hvem som har valgt den militære vei for å nå millet?

Vi har pekt på den i over 11 år, Reichskommissar bekräftet dem 25. september 1940 og gjennom sitt forslag til gjenreising av Norges arbeidsliv, har eksil-regjeringen ubevisst også innrommet at den eneste vei til frihet og selvstendighet går gjennom Nasjonal Samling.